

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 13Csp/66/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719201935
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Gabriela Sopková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2019:3719201935.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, sudkyňou JUDr. Ing. Gabrielou Sopkovou, PhD., v spore žalobcu C. I., narodeného XX.XX.XXXX, bytom S. Y., N.. R. XXX/XX, právne zastúpeného Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Trenčín, Legionárska 7158/5, IČO: 47 256 907, proti žalovanému C. X. G., G..M..B., so sídlom H., C. XX, IČO: XX XXX XXX, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUD. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 640,82 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1592,60 EUR do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 94,12 %, ktorú náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného vydať mu bezdôvodné obohatenie vo výške 1 640,82 eur a nahradiť trovy konania. V žalobe uviedol, že dňa 07.03.2014 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, v zmysle ktorej bol žalobcovi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 900 eur s ročnou úrokovou sadzbou 70,01 %. Celková čiastka, ktorú mal žalobca žalovanému vrátiť bola vo výške 2 025,24 eur. RPMN bola stanovená na výšku 70,01 % v bode 5 Žiadosti o poskytnutie úveru, a na výšku 69,58 % v bode 6 Údaje o schválenom úvere. Priemerná hodnota RPMN je v zmluve uvedená vo výške 46,30 %. Splátky za poskytnutý úver boli rozvrhnuté na obdobie 42 mesiacov s výškou mesačnej splátky 48,22 eur. Samotnej Zmluve o revolvingovom úvere predchádzala Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, v ktorej dlžník (v bode 5) žiadal o čiastku úveru 900 eur, v 42 splátkach vo výške 48,22 eur mesačne a celková čiastka, ktorú musel dlžník zaplatiť bola vo výške 2 025,24 eur. Predpokladaná RPMN bola vo výške 70,01 % ročne a ročná úroková sadzba bola vo výške 70,01 %. Priemerná RPMN za úver vo výške 46,30 %. Následne bol úver (v bode 6) za vyššie uvedených podmienok schválený, pri čom v časti RPMN bola hodnota upravená na 69,58 % oproti bodu 5 Žiadosti. Žalobca obdržal z titulu úveru dňa 07.03.2014 na účet sumu 770,18 eur (teda suma úveru znížená o 129,82 eur). Žalobca ďalej uvádza, že so žalovaným uzatvorili dňa 07.03.2014 Dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov. Na základe Žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy vykonával zamestnávateľ žalobcu splátky formou zrážok zo mzdy, pri čom v čase od 01.04.2014 do 31.03.2019 zrazil zamestnávateľ žalobcovi sumu vo výške 2 411 eur. Vzhľadom k tomu, že predmetná Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, táto zmluva neobsahuje zákonné náležitosti, ktoré v zmysle tohto zákona

musí obsahovať. Napadnutá zmluva je podľa žalobcu v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f), j), k), a y) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto by mala byť v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) bezúročná a bez poplatkov. V Zmluve chýbajú podstatné náležitosti a to, v úverovej zmluve nie je uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti úplne absentuje, absentuje údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a zároveň je v Zmluve nesprávne uvedená RPMN a reálna RPMN predstavuje podľa žalobcu 93,05 %, čo je v rozpore s dobrými mravmi. Zároveň je v zmluve nesprávne uvedená priemerná hodnota RPMN vo výške 46,30, nakoľko podľa štatistických údajov z NBS priemerná RPMN za mesiac 03/2014 predstavovala hodnotu 14,85 %. Ako neprijateľnú podmienku žalobca uvádza zabezpečenie plnenia záväzku spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy a to formou dohody o zrážkach zo mzdy, nakoľko žalobca si nie je vedomý, že takúto dohodu uzatvoril, nebol poučený o následkoch uzatvorenia dohody a v prípade, že ju podpísal, mu táto bola predložená na podpis s množstvom ďalších formulárových zmlúv, ktoré bol žalobca povinný podpísať, ak chcel úver získať. Táto dohoda nebola individuálne dojednaná, a preto sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobca ku dňu podania žaloby uhradil sumu minimálne 2 411 eur, pričom výška úveru bola 900 eur a na účet obdržal iba sumu 770,18 eur. Na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie minimálne vo výške 1 640,82 eur, a preto je žalovaný povinný vydať žalobcovi toto bezdôvodné obohatenie. Na preukázanie svojich tvrdení priložil žalovaný nasledovné listinné dôkazy: Plná moc zo dňa 26.03.2019, Rozsudok KS TN sp. zn. 6Co/51/2019 zo dňa 21.05.2019, Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 20.02.2014, Žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy, Výpis zrážok do nebankoviek, História účtu, Výpočet RPMN, Žiadosť o poskytnutie informácií a podkladov z dôvodu ustálenia nárokov vyplývajúcich z uzatvorených Zmlúv o úvere zo dňa 05.04.2019, Vyjadrenie k žiadosti zo dňa 30.04.2019, Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.02.2014 a 07.03.2014.

Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 21.08.2019 uviedol, že v zmysle § 9 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. je kogentným ustanovením, že zmluva musí mať písomnú formu a okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať náležitosti uvedené v ods. 2, ktoré sú obligatónnymi náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zároveň uviedol, že dojednanie uvedené v Zmluvných dojednaniach sú písané takým písmom, že nemožno spravodlivo očakávať, že spotrebiteľ si má tieto pri podpisovaní zmluvy s porozumením prečítať a pochopiť. Zároveň má za to, že nesprávne uvedená je aj celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, nakoľko v žiadosti je uvedená suma 2 025,24 Eur, pričom dlžník musí zaplatiť sumu 2 155,06 eur, t. j. 48,22 eur x 42 splátok +129,82 eur poplatok pri poskytnutí úveru. V tomto prípade nie je možné považovať Dohodu o poskytnutí služieb za individuálne dojednanú, nakoľko je viazaná na úver a v prípade neexistencie úveru, by táto Dohoda o poskytnutí služieb nemohla existovať. Žalovaný sa odvoláva na údaje uvedené v Oznámení o schválení úveru, avšak predmetné oznámenie nemožno podľa žalobcu považovať za súčasť Zmluvy, pretože v čase podpisu zmluvy spotrebiteľ vôbec nevie, aké údaje budú v Oznámení uvedené. Naviac predmetné oznámenie nebolo v konaní žalovaným predložené ako dôkaz. Čo sa týka termínu konečnej splatnosti žalobca poukazuje na rozsudok KS TT sp. zn. 23Co/138/2018 zo dňa 08.04.2019, a na rozsudok KS NR sp. zn. 9Co/271/2018 zo dňa 02.05.2019, kde oba sudy konštatujú, že údaj 42 mesiacov nemožno považovať za postačujúci, keďže údaj o konečnej splatnosti má byť uvedený jednoznačne tak, aby spotrebiteľ nemusel vykonávať ďalšie výpočty. K námietke premlčania uviedol žalobca, že posledná splátka zo strany žalobcu bola vykonaná v mesiaci marec 2019 formou zrážky zo mzdy a má za to, že v danom prípade premlčacia doba začala plynúť doplatením poslednej splátky, t. j. v marci 2019 a nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčuje ako celok, nie po jednotlivých splátkach, tak ako vyplýva z rozhodovacej činnosti súdov, teda až dňom poslednej vykonanej úhrady došlo k bezdôvodnému obohateniu a odvtedy je potrebné počítat premlčaciu dobu. Zároveň, pokiaľ ide o objektívnu lehotu, poukazuje tiež na to, že žalovaný ako podnikateľ s predmetom činnosti poskytovanie úverov je povinný pri vykonávaní uvedenej činnosti postupovať s náležitou odbornou starostlivosťou pri dodržaní všeobecne záväzných právnych noriem. Žalovaný napriek skutočnosti, že poskytoval spotrebiteľské úvery v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý priamo stanovoval podstatné náležitosti takýchto zmlúv, nedodrжал ustanovenia uvedeného zákona. Žalovaný musel vedieť, že v tomto konkrétnom prípade sú jednotlivé ustanovenia v rozpore so zákonom. Pri takomto konaní žalovaného potom nemožno uvažovať o nedbanlivosti, ale je potrebné ho vyhodnotiť ako úmyselné a vychádzať z desaťročnej premlčacej objektívnej lehoty. Ďalej žalovaný uviedol, že si nie je vedomý žiadneho rozhodcovského konania, ktoré sa malo uskutočniť a zároveň poukazuje na to, že žalovaný nepredložil nijaký rozhodcovský rozsudok, ani rozhodcovskú zmluvu, na základe ktorej mal rozhodcovský súd rozhodnúť. Naviac žalovaný vykonával zrážky zo mzdy a žalobca nemá vedomosť o tom, že by sa vo

veci uskutočnil výkon rozhodnutia. Rozhodcovská zmluva uzatvorená medzi žalovaným a spotrebiteľmi je podľa žalobcu uzatváraná vo formulárovej podobe, ktorú žalovaný predkladá spotrebiteľom a táto nikdy nie je individuálne dojednaná, nakoľko obsah tejto zmluvy spotrebiteľ nemôže ovplyvniť. Žalovaný na základe rozhodcovskej zmluvy vec predkladá rozhodcovskému súdu na prejednanie a tak vylúči z prejednávania všeobecný súd, ktorý by bol inak príslušný a spotrebiteľ tak stráca právo brániť sa voči nárokom veriteľa na všeobecnom súde, a preto ide podľa žalobcu o neprijateľnú zmluvnú podmienku. S poukazom na uvedené žalobca žiadal, aby súd jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. K vyjadreniu pripojil žalobca ako listinný dôkaz Odpoveď na žiadosť zo dňa 05.10.2018.

2. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 01.08.2019 žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že zmluvné strany neuzatvorili písomnú zmluvu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmysle čl. 2, ods. 2.1. zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy, vyplnená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná dlžníkom, spoludlžníkom 1 a spoludlžníkom 2 je návrhom na uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere, táto zmluva je uzatvorená a nadobúda a platnosť a účinnosť dňom podpisu dlžníka, spoludlžníka 1, spoludlžníka 2 a veriteľa. Dlžník vyplní do formulára žiadosti požadovanú výšku úveru a súhlasí s tým, aby veriteľ posúdil jeho schopnosť splácať úver, výšku úveru znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru ako dlžník uviedol v bode 5 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluvy o revolvingovom úvere, pričom výška úrokovej sadzby a RPMN nebude vyššia než v prípade úveru požadovaného dlžníkom v bode 5 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluvy o revolvingovom úvere bez toho, aby to znamenalo porušenie povinnosti zo strany veriteľa. Medzi náležitosťami v bode 5 a bode 6 nie je žiadny reálny rozdiel, iba zmena vo výške RPMN, avšak tento údaj nie je stranami objektívne dohodnuteľný, nakoľko do údajov pre jeho výpočet vstupujú veličiny, na ktoré strany nemajú vplyv (napr. dátum vyplatenia úveru a pod.). Zmluva o revolvingovom úvere je tvorená Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvou o revolvingovom úvere a zmluvnými dojednaniami, ktoré sú podľa čl. 13 neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Z čl. 4, ods. 4,5 zmluvných dojednaní vyplýva deň splatnosti poslednej splátky úveru. Z čl. 9, ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva, že zmluva o revolvingovom úvere je uzavretá na dobu neurčitú. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Termín konečnej splatnosti vyplýva z Oznámenia o schválení úveru zaslanom dlžníkovi, pričom toto oznámenie obsahuje aj údaj o dátume splatnosti prvej splátky. Žalovaný poprel závery žalobcu o povinnom členení splátky úveru na zložku istina, úrok a iné poplatky. Taktiež poprel tvrdenia, že v zmluve je uvedená nesprávna priemerná RPMN. Priemerná hodnota RPMN v čase uzatvorenia zmluvy bola v hodnote 46,30 %, nakoľko údaje za 4. štvrtrok 2013 boli naposledy zverejnenými a platnými v čase uzatvorenia zmluvy, pretože údaje za 1. štvrtrok 2014 boli zverejnené až 30.04.2014. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu o nesprávne uvedenej RPMN, nakoľko tvrdenie žalobcu o nesprávnej RPMN nevyplýva ani zo žiadneho dôkazu, ktorý bol spolu so žalobou doručený. Žalovaný určil hodnotu RPMN spôsobom, ktorý vyplýva z prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z. z. Podľa žalovaného uzavretie Dohody o poskytovaní služieb bolo dobrovoľné a nikdy nebolo podmienkou na získanie úveru, preto ani odplata sa nemohla zahrnúť do výpočtu RPMN pre úver. Z ustanovenia § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. vyplýva, že do výpočtu celkový nákladov sa nezapočítajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní nepredstavujúcich podmienku pre získanie úveru. Poskytnutá služba v zmysle dohody je voliteľná, a ak by teda žalobca dohodu vôbec nepodpísal, táto by nikdy nevznikla. Žalovaný má za to, že pokiaľ by bola odplata za poskytnuté služby zahrnutá do celkových nákladov, potom by taký postup bol v rozpore so zákonom. Zároveň uvádza, že tvrdenia žalovaného sú navzájom nezlučiteľné, pretože na jednej strane žalobca tvrdí, že dohoda o poskytovaní služieb je neplatná a súčasťou celkových nákladov môžu byť len náklady z platných právnych úkonov. A preto ak žalobca tvrdí, že dohoda o poskytovaní služieb je neplatná, potom apriori a bez ohľadu na zákonnú definíciu celkových nákladov ich súčasťou nemôžu byť náklady z neplatného úkonu. Žalovaný nesúhlasí s tvrdeniami žalobcu o tom, že Dohoda o zrážkach zo mzdy nebola dohodnutá individuálne a namieta premlčanie nároku v časti sumy 241,10 eur (suma 48,22 eur dňa 04.03.2016, 06.04.2016, 05.05.2016, 06.06.2016, 07.07.2016), ktorá predstavuje súčet platieb vykonaných pred 11.07.2016 a ktoré sú nesporne zahrnuté do žalovanej sumy. Tieto úhrady zahrnuté do žalovanej sumy sú premlčanými. Žalovaný namieta, že k žiadnemu vzniku bezdôvodného obohatenia nemohlo dôjsť, pretože o nároku žalovaného zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX bolo právoplatne rozhodnuté v rozhodcovskom konaní sp. zn. 2294/15-MK a to rozsudkom zo dňa 16.03.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.07.2016 a vykonateľnosť dňa 05.07.2016. Tento rozhodcovský rozsudok nebol napadnutý žalobou na jeho zrušenie v zmysle

zákona č. 335/2014 Z. z. v zákonom určenej lehote, ktorá má povahu prekluzívnej lehoty a nie je prípustné, aby zákonná úprava určená na preskúmanie rozhodcovského rozsudku bol obchádzaná podaním žaloby o zaplatenie a aby sa na rozhodcovské rozhodnutie neprihliadalo. Žalovaný preto tvrdí, že postup žalobcu a podanie žaloby za situácie, kedy je tu právoplatné rozhodnutie, ktoré je pre žalobcu záväzné, je obchádzaním právnej úpravy žaloby o zrušenie o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Dané rozhodnutie je pre žalobcu záväzným a teda je ho povinný rešpektovať ako dôsledok jeho právoplatnosti. Podaná žaloba tak nespĺňa zákonný predpoklad, ktorý je uvedený v § 131 CSP, a to ochrana porušeného alebo ohrozeného práva žalobcu. Žalovaný k vyjadreniu priložil nasledovné listinné dôkazy: súhrnné informácie o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrt'rok 2013, Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere, Splnomocnenie zo dňa 15.01.2013, Prehľad platieb č. XXXXXXXXXXXX, Rozpis vzorca pre výpočet RPMN k zmluve č. XXXXXXXXXXXX.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením, resp. prečítaním listinných dôkazov predložených žalobcom a žalovaným a zistil nasledovný skutkový stav veci:

4. Dňa 20.02.2014 vyplnil žalobca Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorou žiadal žalovaného o poskytnutie úveru za podmienok uvedených v bode 5. Poskytnutá čiastka úveru bola vo výške 900 eur, splatnosť úveru bola 42 mesiacov, výška mesačnej splátky bola stanovená na 48,22 eur. Celková čiastka, ktorú musel dlžník (žalobca) zaplatiť bola vo výške 2 025,24 eur, predpokladaná RPMN bola 70,01% a ročná úroková sadzba bola vo výške 70,01 % p.a. Priemerná RPMN za úver bola 46,30 % a celková čiastka pri revolvingu, ktorú musel dlžník zaplatiť bola vo výške 1 157,28 eur (t. j. revolving a úroky za celú dobu čerpania revolvingu a poplatok za poskytnutie revolvingu), predpokladaná RPMN úveru pri poskytnutí revolvingu 63,31 % a ročná úroková sadzba revolvingu 76,20 %. Dňa 07.02.2014 bol úver podpísaný žalovaným a schválený za podmienok uvedených v bode 6, kde žalovaný doplnil nasledovné údaje. Poskytnutá čiastka úveru bola vo výške 900 eur, splatnosť úveru bola 42 mesiacov, mesačná splátka vrátane úrokov bola vo výške 48,22 eur. Celková čiastka, ktorú musel dlžník zaplatiť bola 2 025,24 eur. RPMN za úver bola vo výške 69,58 %, ročná úroková sadzba 70,01 % p. a., priemerná RPMN za úver 46,30%. Poskytnutá čiastka revolvingu vo výške 474,48 a celková čiastka pri revolvingu 1 157, 28 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,01 % a ročná úroková sadzba 76,20 % p. a. a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,25 %.

5. Z dohody o zrážkach zo mzdy, ktorú žalobca podpísal dňa 20.02.2014 vyplýva, že podľa čl. I. spoločnosť bude mať voči dlžníkovi pohľadávku, ktorá vznikne tým, že spoločnosť poskytne dlžníkovi na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX čiastku vo výške 900 eur. V zmysle zmluvy/dodatku k zmluve má dlžník právo, aby mu v prípade riadneho splácania úveru bol poskytnutý ďalší úver v rámci tzv. revolvingov. Podľa čl. III. Dohody, strany dojednávajú, v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka k zabezpečeniu pohľadávok spoločnosti uvedených v čl. I. tejto dohody, Dohodu o zrážkach zo mzdy prípadne z iných príjmov, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou (ďalej len zrážky zo mzdy), ktoré dlžník poberá od svojho zamestnávateľa (resp. platiteľa príjmu). Na základe tejto dohody je zamestnávateľ dlžníka povinný vykonávať v prospech spoločnosti mesačné zrážky zo mzdy dlžníka, vždy v riadnom výplatnom termíne dlžníka vo výške 48,22 eur mesačne. Ďalej strany výslovne súhlasia s tým, že pokiaľ nebude v ktoromkoľvek mesiaci zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške (a to z akéhokoľvek dôvodu), ale vo výške nižšej, bude za účelom riadneho vyrovnania príslušných pohľadávok výška mesačných zrážok zo mzdy v najbližšom nasledujúcom mesiaci či mesiacoch zvýšená o dohodnutú výšku, a to na najvyššiu prípustnú výšku v zmysle všeobecných záväzných právnych predpisov upravujúcich rozsah zrážok zo mzdy pri výkone rozhodnutia, a to všetko do doby úhrady všetkých pohľadávok v omeškaní a dlžník s takýmto postupom výslovne súhlasí. Podľa čl. III. Dohody sa strany dohodli, že zrážky zo mzdy dlžníka budú vykonávané zamestnávateľom dlžníka do doby, než spoločnosť písomne ohlási, že všetky jej pohľadávky vzniknuté na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov sú splnené. Žalovaný podpísal túto dohodu dňa 07.03.2014.

6. Zo žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 23.05.2014 súd zistil, že žalovaný doručil zamestnávateľovi žalobcu spoločnosti X. I. M., G..M..B.. žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy, nakoľko žalobca uzatvoril so žalovaným revolvingovú pôžičku č. XXXXXXXXXXXX a žalobca bol ku dňu 23.05.2014

naďalej v omeškaní so splátkou v sume 48,22 eur. Celkový dlh žalobcu bol ku dňu 23.05.2014 vo výške 1 977,92 eur. Žalovaný ďalej uviedol, že tento dlh môže byť navýšený z dôvodu prípadného navýšenia úveru, alebo z dôvodu vzniknutých sankcií za omeškanie. Po úplnom uhradení pohľadávky žalovaného voči žalobcovi bude zamestnávateľovi zaslané oznámenie žalovaného, že istina pôžičky vrátane príslušenstva je splatená a vykonávanie zrážok je možné ukončiť.

7. Z výpisu zrážok do nebankoviek od zamestnávateľa žalobcu zo dňa 23.05.2019 vyplýva, že žalobcovi bola na úver č. XXXXXXXXXXXX zrazená suma 2 411 eur.

8. Z História účtu žalobcu má súd za preukázané, že dňa 07.03.2014 mu na účet prišli peniaze v hodnote 770,18 eur od žalovaného na úver č. XXXXXXXXXXXX.

9. Z Výpočtu RPMN pre spotrebiteľský úver vyplýva, že pri výške úveru 900 eur a pravidelnej mesačnej splátke vo výške 48,22 eur a dobe splácania 42 mesiacov spolu s dodatočným nákladom 129,82 (poplatok za poskytnutie úveru) je RPMN vo výške 93,05 % a splatená suma je vo výške 2 155,06 eur.

10. Zo žiadosti o poskytnutie informácií a podkladov z dôvodu ustálenia nárokov vyplývajúcich z uzatvorených zmlúv o úvere zo dňa 05.04.2019 vyplýva, že právny zástupca žalobcu žiadal žalovaného o poskytnutie dokladov, medzi ktorými bola aj Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.03.2014 spolu s vyčíslením zostatkov nesplatených pohľadávok pri jednotlivých zmluvách, zoznamom o vykonaných splátkach zo strany žalobcu a poskytnutých čiastkových úveroch zo strany žalovaného a kópie úverových zmlúv.

11. Z vyjadrenia k žiadosti zo dňa 30.04.2019 vyplýva, že na predmetnú úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX evidujú k dňu 30.04.2019 pohľadávku - príslušenstvo v celkovej sume 252,27 eur a na pohľadávku bol zo strany žalovaného na základe rozhodcovskej zmluvy podaný žalobný návrh na Stály rozhodcovský súd Victoria Arbiter, Rozhodcovský súd pre konanie v spotrebiteľských sporoch, Framborská 3605, Žilina.

12. Zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2013 bolo zistené, že RPMN pri ostatných spotrebiteľských úveroch neuvedených v r. 1 až 5 vo výške od 1 500 eur do 6500 eur vrátane bola vo výške 46,30 %.

13. Súčasťou Zmluvy boli i Zmluvné dojednania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu spoločnosti C. X. G., G..M..B.. (ďalej len „Zmluvné dojednania“).

14. Podľa bodu 2 ods. 2.1. Zmluvných dojednaní, zmluva o RÚ sa uzatvára na predtlačenom formulári veriteľa. Vyplnená žiadosť o poskytnutie úveru revolvingového typu podpísaná dlžníkom, spoludlžníkom 1 a spoludlžníkom 2 je návrhom na uzatvorenie zmluvy o RÚ. Zmluva o RÚ je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu dlžníka, spoludlžníka 1, spoludlžníka 2 a veriteľa. Dlžník vyplní do formulára žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/ Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu (ďalej len žiadosti/zmluvy) ním požadovanú výšku úveru a súhlasí s tým, že veriteľ je oprávnený po posúdení schopností dlžníka splácať úver výšku úveru znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru ako dlžník uviedol v bode 5 Žiadosti/Zmluvy, pričom výška úrokovej sadzby a RPMN nebude vyššia, než v prípade úveru požadovaného dlžníkom v bode 5 Žiadosti/Zmluvy bez toho, aby to znamenalo porušenie povinnosti zo strany veriteľa. Dlžník podpisom a odovzdaním žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru veriteľovi súhlasí s tým, že termín splatnosti splátky bude v prípade schválenia jeho žiadosti stanovený na konkrétny deň medzi v poradí prvým až pätnástym dňom (vrátane) kalendárneho mesiaca takto: V nadväznosti na deň poskytnutia úveru (ods. 2.3.) bude dátum splatnosti prvej splátky určený na deň medzi v poradí prvým až pätnástym dňom (vrátane) kalendárneho mesiaca nasledujúceho po dni poskytnutia úveru tak, že medzi dňom poskytnutia úveru a dňom splatnosti prvej splátky bude doba nie kratšia ako 32 za sebou idúcich kalendárnych dní (vrátane) a súčasne nie dlhšia ako 48 za sebou idúcich kalendárnych dní (vrátane). Splatenosť nasledujúcej splátky v príslušnom mesiaci bezprostredne nasledujúcom po splatnosti predchádzajúcej splátky bude v deň s číselným poradím rovnakým ako číselné poradie dňa splatnosti predchádzajúcej splátky v príslušnom predchádzajúcom mesiaci.

15. Podľa bodu 2 ods. 2.2. veta prvá Zmluvných dojednaní, veriteľ je povinný odoslať dlžníkovi oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a jeho rovnopis zmluvy o RÚ.

16. Podľa bodu 2 ods. 2.3. Zmluvných dojednaní, veriteľ poskytne dlžníkovi schválenú výšku úveru na účet dlžníka uvedený v zmluve o RÚ v deň nadobudnutia účinnosti tejto zmluvy o RÚ. Dlžník súhlasí so splnením záväzkov veriteľa zo zmluvy o RÚ týmto spôsobom.

17. Podľa bodu 3 ods. 3.1. veta druhá Zmluvných dojednaní, celková výška úveru je spolu s úrokmi splatná v pravidelných splátkach, vo výške a časovom rozvrhnutí podľa platného splátkového kalendára.

18. Podľa bodu 5 ods. 5.1. veta prvá Zmluvných dojednaní, za poskytnutie úveru sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi úroky vo výške uvedenej v bode 6 žiadosti/zmluvy a oznámeného dlžníkovi v oznámení podľa čl. 2 ods. 2.2. tejto zmluvy o RÚ.

19. Podľa bodu 8 ods. 8.2. veta prvá Zmluvných dojednaní, dlžník, spoludlžník 1, spoludlžník 2 sa zaväzujú poskytnutý úver podľa zmluvy v dohodnutých termínoch splatnosti uhradiť na bankový účet veriteľa.

20. Podľa bodu 13 ods. 13.1. písm. a) Zmluvných dojednaní, v prípade (I) omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky úveru podľa zmluvy o viac ako tri mesiace po termíne splatnosti a) sa všetky záväzky dlžníka, ktoré sa podľa zmluvy mali stať splatnými v budúcnosti, stávajú okamžite splatnými, pokiaľ sa zmluvné strany nedohodnú inak.

21. Z poskytnutého prehľadu platieb žalovaného vyplýva, že žalobca uhradil od 06.05.2014 do 04.04.2019 na predmetný úver sumu 2 362,78 eur.

22. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

23. Podľa § 502 ods. 1 ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy.

24. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

25. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

26. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

29. Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

30. Podľa § 107 ods. 2 OZ, najneskoršie sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

31. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

32. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

33. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

34. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

35. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

36. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

37. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

38. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

39. Podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

40. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v predmetnej právnej veci dňa 07.03.2014 uzavrel žalobca ako dlžník - spotrebiteľ a žalovaný ako veriteľ - dodávateľ na základe Žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu zo dňa 20.02.2014, Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorou vznikol medzi zmluvnými stranami právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka v spojení s § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Zmluvou sa žalovaný v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti zaviazal poskytnúť žalobcovi ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi peňažné prostriedky a žalobca sa tieto zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. V prejednávanej veci ide jednoznačne o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať i ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobca nemohol individuálne ovplyvniť obsah tejto zmluvy, ktorá bola vopred pripravená na predtlačenom formulári. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom § 9 ods. 2 písm. f) ustanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru. Údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru má slúžiť k tomu, aby bol spotrebiteľ v každom prípade osobitne informovaný o konkrétnom termíne ukončenia splácania svojho úveru. Za splnenie

povinnosti zo strany žalobcu ako veriteľa uviesť údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti nemožno považovať len uvedenie počtu splátok úveru. Podľa názoru súdu takýto dôležitý údaj je veriteľ povinný zakomponovať do textu samotnej zmluvy.

42. Pojem termín z jazykového hľadiska predstavuje presne určený časový okamih, kedy nastane určitá skutočnosť. Pokiaľ zákon používa pojem „termín“, znamená to, že zákonodarca mal na mysli presne určený alebo určiteľný čas. Zákonnej požiadavke na uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru najlepšie zodpovedá jeho vymedzenie presným dátumom, t.j. uvedením dňa, mesiaca a roku konečnej splatnosti úveru. Zákonnej požiadavke na obsiahnutie termínu konečnej splatnosti úveru v zmluve o spotrebiteľskom úver nezodpovedá jej vymedzenie prostredníctvom určitého časového úseku, či obdobia, hoci aj ohraničeného na jeho začiatku a konci. Vymedzenie termínu splatnosti ako „42 splátok“ nezodpovedá účelu právnej normy obsiahnutej v § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a nie je pre priemerného spotrebiteľa zrozumiteľný. Systematickým výkladom ostatných ustanovení predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu s informáciou, kedy, ku ktorému dňu v mesiaci, sú splátky splatné síce možno dospieť ku konkrétnemu dňu splatnosti úveru, avšak ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno vykladať tak, že stačí, ak sa k termínu konečnej splatnosti úveru dá dospieť výkladom (iných) zmluvných ustanovení. Tento termín musí byť jasne a presne vymedzený na jednom mieste v zmluve - v jednom jej ustanovení, čo v posudzovanej zmluve splnené nebolo. Hoci sa takýto striktný výklad môže zdánlivo javiť ako prílišný formalizmus, súd je toho názoru, že akékoľvek normy spotrebiteľského práva je potrebné vykladať vždy v prospech spotrebiteľa vo vzťahu k dodávateľovi a jeho povinnostiam je potrebné dbať na ich mimoriadne dôsledné plnenie. Pokiaľ zákon vyžaduje uvedenie termínu, nie je možné za dodržanie zákona považovať uvedenie doby, resp. časového úseku. (pozri uznesenie KSTN 5Co/363/2016 zo dňa 19.04.2017 a KSBA/9Co/22/2018 zo dňa 22.11.2018)

43. Zákon o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov č. 129/2010 Z. z. je svojím obsahom transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES do slovenského právneho poriadku. Vzhľadom na to, aby mal spotrebiteľ už v čase rozhodovania sa o ponuke spotrebiteľského úveru čo najúplnejšiu a neskreslenú informáciu, zákon ustanovuje povinnosť poskytnúť v každej ponuke informáciu, ktorá obsahuje úrokovú sadzbu alebo akýkoľvek údaj týkajúci sa nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, tzv. štandardné informácie. Ide predovšetkým o úrokovú sadzbu, podrobnosti o poplatkoch, zahrnutých do celkových nákladov spotrebiteľa, vrátane ich výšky, spojených so spotrebiteľským úverom, celkovú výšku spotrebiteľského úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov, dobu splatnosti spotrebiteľského úveru, v prípade spotrebiteľského úveru vo forme odloženej platby na konkrétny tovar alebo službu, výšku predajnej ceny a výšku akejkoľvek zálohy, celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a výšku splátok a podobne. Uvedenie týchto informácií nesporne uľahčí porovnanie rôznych ponúk na trhu (viď dôvodová správa k zákonu č. 129/2010 Z. z.). Veriteľ alebo sprostredkovateľ je povinný v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím návrhu o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi na základe zmluvných podmienok ponúkaných veriteľom alebo požiadaviek spotrebiteľa stanovené informácie. Túto povinnosť zákon zaviedol z dôvodu zvýšiť mieru informovanosti spotrebiteľa o ponúkanom spotrebiteľskom úvere. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že zásadný význam v ochrane spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch má dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Len v prípade dostatočného množstva informácií má možnosť spotrebiteľ ponuky na trhu porovnať. Podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymedzené v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Pokiaľ povinnosti, vymedzené zákonom, nie sú dodržané, dôsledky porušenia týchto povinností upravuje ust. § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. s tým, že pokiaľ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) (určenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru) a písm. k) (výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho uplatnenia), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Citované zákonné ustanovenie je súčasťou dôslednej ochrany slabšej zmluvnej strany - spotrebiteľa. Pokiaľ ide o zmluvu o revolvingovom úvere uzatvorenú stranami sporu, žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiadateľ (žalobca) na predtlačenom formulári vypísal a veriteľ (žalovaný) do zmluvy na predtlačenom formulári dopísal údaje o schválení revolvingového úveru. Tým strany sporu zmluvu o revolvingovom úvere uzavreli. Náležitosti zmluvy boli týmto postupom dojednané. Predmetná zmluva neobsahovala žiadny údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, čo

má za následok, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, preto prijatím plnenia v rozsahu prevyšujúcom istinu sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil. Podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 R. X. G. c/a Y.Á. H. nie je nevyhnutné, aby zmluva uvádzala splatnosť splátok - a tým ani termín konečnej splatnosti - odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, avšak zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX neobsahuje žiadnu dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere ani žiadny termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, teda neobsahuje údaje, ktoré by žalobcovi ako spotrebiteľovi umožnili bez ťažkostí a s istotou identifikovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

44. Žiadateľ o spotrebiteľský úver pri podpise zmluvy teda nemal žiadnu vedomosť o dátume konečnej splatnosti úveru, mal len vedomosť o počte splátok 42 a výške mesačnej splátky. Uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru nebolo súčasťou predmetnej zmluvy. Zmluva o revolvingovom úvere bola uzatvorená na predtlačenom formulári veriteľa, bola vyplnená podpísaná dlžníkom (žalobcom), schválená na tej istej listine veriteľom (žalovaným). Pre posúdenie týchto náležitostí bolo potrebné vychádzať z tejto zmluvy, a pokiaľ konečná splatnosť úveru je uvedená v liste žalovaného, ktorou žalobcovi (následne, po uzavretí zmluvy) oznamuje schválenie úveru dlžníkovi, takéto oznámenie veriteľa o schválení nenahrádza zmluvné dojednanie zmluvných strán. (pozri rozhodnutie KSTN sp. zn. 19Co/298/2017 - 93 zo dňa 11.10.2018).

45. Pre určenie termínu konečnej splatnosti úveru nepostačuje, ak je konečná splatnosť úveru uvedená v oznámení veriteľa o schválení úveru. Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy stanovil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem iného obsahovať aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f), ak ho neobsahuje, považuje sa spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b). Zákon vyžaduje údaj o konečnej splatnosti úveru ako náležitosť zmluvy, nie ako jednostranné oznámenie veriteľa. Preto nepostačuje, že konečná splatnosť úveru bola uvedená v oznámení veriteľa (žalovaného) odoslanom spotrebiteľovi (žalobcovi). Takéto oznámenie síce môže byť považované za súčasť zmluvy (môže formálne predstavovať akceptáciu návrhu zmluvy, podpísaného veriteľom), avšak len v takom rozsahu, v akom sú údaje v tomto oznámení totožné s údajmi uvedenými v návrhu zmluvy (žiadosti spotrebiteľa o úver). Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru sa však v návrhu zmluvy podpísanom žalobcom ako spotrebiteľom, nenachádzal. (pozri rozsudok KSTN sp. zn. 19Co/268/2017-79 zo dňa 14.6.2018).

46. Súd uvádza, že obdobne rozhodol Krajský súd v Trenčíne aj v rozhodnutiach č.k. 4Co/84/2018-106 zo dňa 4.7.2018, č.k. 5Co/81/2018-153 zo dňa 8.8.2018, 27Co/217/2018-109 zo dňa 29.11.2018 a č.k. 27Co/32/2018-133 zo dňa 22.5.2018, 17Co/342/2017-98 zo dňa 27.6.2018, č.k. 19Co/298/2017-93 zo dňa 11.10.2018.

47. Ďalej sa súd zaoberal námietkou premlčania žalovaného, ktorý namietal premlčanie žalovaného nároku v časti sumy 241,10 eur t. j. platby zo dní 04.03.2016, 06.04.2016, 05.05.2016, 06.06.2016 a 07.06.2016. Podľa názoru súdu je žalovaná obchodná spoločnosť poskytovateľom úverov na profesionálnej báze, podnikateľom, preto sa predpokladá u takýchto spoločností vyššia odborná úroveň a aj zodpovednosť za porušenie zmluvných povinností. Zmluvné podmienky sú tvorené poskytovateľom úveru aj s dôsledkami pre navrhovateľa zmluvných podmienok. Žalovaný, pri uzatváraní zmlúv konal evidentne úmyselne so snahou dosiahnutia zisku, preto takýto subjekt nesie aj väčšia zodpovednosť za férové pravidlá pri poskytovaní úveru a dôsledky z porušenia zákonných povinností. Žalovaný ako subjekt pôsobiaci dlhoročne na finančnom trhu mal vedomosť o nárokoch, ktoré uplatňoval v rozpore s zákonom, napriek tomu tak postupoval v množstvách ďalších zmlúv a jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. V zmysle ustanovenia § 107 ods. 2 OZ zákonodarca pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení počíta s desaťročnou objektívnou premlčacou dobou, ktorá sa počíta odo dňa, keď k nemu došlo (§ 107 ods. 2 OZ). Je dôvodné preto predpokladať, že žalovaný minimálne vedel, že neuvedením podstatných náležitostí vyžadovaných zákonom č. 129/2010 Z. z. v zmluve o spotrebiteľskom úvere nastane zákonom predpokladaná sankcia, t.j. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzročený (dolus indirectus, tzv. nepriamy úmysel). Predmetná zmluva bola uzavretá v roku 2014, tzn. už v niekoľkoročnej dobe podnikania žalovaného v oblasti poskytovania úverov, kedy po celý čas platila zákonná nevyvrátiteľná fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutých úverov v prípade

absencie termínu konečnej splatnosti úveru. Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak, ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Žalovaný ako profesionál v poskytovaní úverov pokiaľ neuviedol podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere musel vedieť, že tým spôsobom bude inkasovať od žalobcu úroky, na ktoré nemá právo. Ak tieto úroky napriek tomu inkasoval, musel si byť vedomý, že sa na úkor žalobkyne obohacuje. (pozri KSPO zo dňa 24.01.2019, sp. zn. KSPO 21Co/108/2018, rozsudok KSPO z 12. decembra 2011, sp. zn. 7Co/84/2011 a rozsudok KSPO z 21.1.2013, sp. zn. 2Co 9/2012)

48. Podľa názoru súdu, námietka žalovaného o tom, že k žiadnemu vzniku bezdôvodného obohatenia nemohlo dôjsť, nakoľko o nároku žalovaného ako veriteľa zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX bolo právoplatne rozhodnuté v rozhodcovskom konaní sp. zn. 2294/15-MK a to rozsudkom zo dňa 13.03.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.07.2016 a vykonateľnosť dňa 05.07.2016, neobstojí, pretože žalovaný toto tvrdenie nijako nepreukázal a nepredložil súdu relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval toto tvrdenie, a preto žalovaný neunesol dôkazné bremeno.

49. Vzhľadom ku skutočnosti, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.03.2014 neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, súd považuje predmetný úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, za bezúročný a bez poplatkov. Preto sa súd nezaoberal ostatnými námietkami žalobcu.

50. Keďže Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.03.2014 je v dôsledku absencie náležitostí podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch bezúročná a bez poplatkov, mal žalovaný právo na vrátenie sumy iba vo výške, v akej ju žalobcovi skutočne poskytol. Keďže žalovaný poskytol žalobcovi sumu 770,18 eur (úver 900 eur - poplatok za poskytnutie úveru) a žalobca mu vrátil sumu 2 362,78 eur. Žalovaný sa tak bezdôvodne obohatil o sumu 1 592,60 eur, čo predstavuje 33 splátok po 48,22 eur a časť 34 splátky vo výške 1,34 eur. Nakoľko žalobca plnil žalovanému túto sumu bez právneho dôvodu, súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie danej sumy žalobcovi, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

51. Súd žalobcovi nemohol priznať sumu vo výške 48,22 eur, nakoľko z prehľadu úhrad žalovaného bolo preukázané, že žalobca na predmetný úver uhradil sumu 2 362,78 eur, a nie sumu 2 411 eur, ako tvrdil žalobca, a preto mu táto suma nemohla byť priznaná a súd žalobu v tejto časti zamietol.

52. Pre úplnosť súd dodáva, že podľa jeho názoru je predmetná zmluva v časti úrokov neplatná pre rozpor s dobrými mravmi, keďže žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi ako dlžníkovi sumu 770,18 eur pri ročnej úrokovej sadzbe 70,01 %, avšak podľa priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk zverejnených Národnou bankou Slovenska v mesiaci marec 2014 bol pri nových spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov priemerný úrok vo výške 10,21 % p.a., pričom v zmluve bola ročná úroková sadzba 70,01 %, čo predstavuje približne 6,8-násobok (viac ako 100 %) priemerných úrokov vybraných oprávnenými subjektmi pri obdobných spotrebiteľských úveroch

53. Keďže žalobca mal vo veci čiastočný úspech vo výške 97,06 % a žalovaný čiastočný úspech vo výške 2,94 %, súd žalobcovi v zmysle § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 94,12 %, ako rozdiel medzi úspechom žalobcu a žalovaného, a o ktorej výške trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku cestou Okresného súdu Považská Bystrica na Krajský súd v Trenčíne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis; § 127 ods. 1,2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, a) že neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).